

идѣха отъ Галаатъ. Камилитѣ тежко натоварени съ балсамъ и ливанто едва пристѣпяха по пѣсѣка.

Тогавъ Иуда прошепна на братята си:

— Защо да го оставиме да умира отъ гладъ? Каква полза отъ това? Не е ли по-добре да го продадеме на измаилтянитѣ?

Останалитѣ се съгласиха съ него.

— Разбира се, така поне ще получимъ по нѣщо.

Извикаха търговцитѣ и набързо се спазариха да го продадатъ за двайсетъ сребърника. Като получиша паритѣ, преда-

доха имъ малкия изплашенъ Иосифъ. Така тѣ леко се отърваха отъ него.

Измаилтянитѣ го поведоха къмъ Египетъ, за да го продадатъ тамъ като робъ.

Панчо Михайловъ

ПРОЛѢТЪ ИДЕ

Презморецъ далеченъ полѣхва,
топи се бързо снѣгътъ, —
въ рѣкитѣ довчера вковани
съсъ шумъ се пука ледътъ.

И първитѣ росни цвѣтенца
въ полето вече цвѣтятъ —
теменужки модри ухаятъ,
свѣщици златни горятъ.

Усмива се слънчице ясно
отъ ведросиния сводъ,
земята отъ сънъ се пробужда
и пакъ заблика животъ...

Георги Костакевъ.